

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 79/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 13784/2012 a sp. zn. Rvp 13785/2012, ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Brezno v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 269/2006 a v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 296/2011, ako aj postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 14 CoE 253/2012 a jeho uznesením z 13. augusta 2012 a v konaní vedenom pod sp. zn. 17 CoE 179/2012 a jeho uznesením z 15. augusta 2012, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 13784/2012 a sp. zn. Rvp 13785/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13784/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustné.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 5. novembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), zastúpenej F. P., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. B. F., ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Brezno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 269/2006 a v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 296/2011, ako aj postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 CoE 253/2012 a jeho uznesením z 13. augusta 2012 a v konaní vedenom pod sp. zn. 17 CoE 179/2012 (ďalej spolu aj „napadnuté konania“) a jeho uznesením z 15. augusta 2012 (ďalej spolu aj „napadnuté uznesenia“).

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Z dôvodu nesplnenia povinností zo strany dlžníkov bola nútená domáhať sa splatenia pohľadávok aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcií na podklade exekučných titulov (notárska zápisnica, rozsudok rozhodcovského súdu, pozn.). Prvostupňový súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcií, avšak v priebehu ich vykonávania následne ex offo exekúcie uzneseniami sp. zn. 5 Er 269/2006 z 26. marca 2012 a sp. zn. 4 Er 296/2011 zo 16. apríla 2012 vyhlásil za neprípustné a zastavil ich. Na základe odvolania sťažovateľky boli uznesenia okresného súdu sp. zn. 5 Er 269/2006 z 26. marca 2012 a sp. zn. 4 Er 296/2011 zo 16. apríla 2012 potvrdené uzneseniami krajského súdu sp. zn. 14 CoE 253/2012 z 13. augusta 2012 a sp. zn. 17 CoE 179/2012 z 15. augusta 2012.

Za relevantné pochybenie v postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení uvedených exekučných konaní bolo rozhodnuté bez toho, aby bolo predtým prerušené konanie, resp. rozhodnuté o návrhu sťažovateľky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb.

Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) z dôvodu potreby podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) na rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza:

„Porušovateľ v prvom rade a ani porušovateľ v druhom rade nerozhodli do skončenia konania o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania... Práve chýbajúca procesná činnosť porušovateľov vecne vyjadrená vydaním rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, ako aj úplná ignorácia právnej argumentácie a tvrdení sťažovateľa vo vzťahu k nutnosti súdu konať položením prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie, zásadným spôsobom porušila základné práva sťažovateľa...“

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a postupom a uzneseniami krajského súdu v napadnutých konaniach, zruší napadnuté uznesenia krajského súdu, „veci vráti tomuto súdu na ďalšie konanie“ a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Ústavný súd v súvislosti s prípravou na predbežné prerokovanie sťažností zistil, že 2. novembra 2012, teda tri dni pred podaním sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 13784/2012 a sp. zn. Rvp 13785/2012 boli ústavnému súdu doručené sťažnosti sťažovateľky vedené pod sp. zn. Rvp 13655/2012 a sp. zn. Rvp 13656/2012, ktorými žiadala o vydanie rozhodnutia, ktorým by rovnako ako v prípade sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 13784/2012 a sp. zn. Rvp 13785/2012 ústavný súd vyslovil okrem iného aj porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Er 269/2006 a sp. zn. 4 Er 296/2011, ako aj postupom krajského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 14 CoE 253/2012 a sp. zn. 17 CoE/179/2012, zrušil uznesenia krajského súdu sp. zn. 14 CoE 253/2012 z 13. augusta 2012 a sp. zn. 17 CoE 179/2012 z 15. augusta 2012, ktorými

boli potvrdené uznesenia okresného súdu o zastavení exekúcií vedených v prospech sťažovateľky, a sťažovateľke priznal primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31 a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13784/2012 a sp. zn. Rvp 13785/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K dôvodu odmietnutia sťažností

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Porovnaním sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 13655/2012 a sp. zn. Rvp 13656/2012 a sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 13784/2012 a sp. zn. Rvp 13785/2012 ústavný súd zistil, že nimi sťažovateľka namieta postupy okresného súdu a krajského súdu v totožných súdnych (exekučných) konaniach a žiada v nich vysloviť porušenie tých istých základných práv, priznať rovnakú výšku finančného zadosťučinenia a priznať úhradu trov konania. V sťažnostiach podaných 2. novembra 2012 vedených pod sp. zn. Rvp 13655/2012 a sp. zn. Rvp 13656/2012 navyše sťažovateľka žiada vysloviť aj

porušenie ďalších práv vyplývajúcich z ústavy, resp. z dohovoru a zrušiť aj rozhodnutia okresného súdu.

Z uvedeného teda nespochybniteľne vyplýva, že v čase doručenia sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 13784/2012 a sp. zn. Rvp 13785/2012 ústavnému súdu, kedy podľa § 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde konanie začína, t. j. 5. novembra 2012, ústavný súd už v tých istých veciach viedol pod sp. zn. Rvp 13655/2012 a sp. zn. Rvp 13656/2012 konania začaté 2. novembra 2012. Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 13784/2012 a sp. zn. Rvp 13785/2012 pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti zakotveného v § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že sťažnosti doručené 2. novembra 2012 obsahujú rozsiahlejšiu argumentáciu, ako aj formuláciu petitu než sťažnosti doručené ústavnému súdu 5. novembra 2012, keďže sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 13784/2012 a sp. zn. Rvp 13785/2012 obsahujú návrh na vyslovenie porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, resp. postupom krajského súdu a obsahujú návrh na zrušenie totožných rozhodnutí krajského súdu, priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, ako aj úhrady trov konania, čoho sa sťažovateľka domáhala aj v sťažnostiach vedených pod sp. zn. Rvp 13655/2012 a sp. zn. Rvp 13656/2012.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustné.

Pretože sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v sťažnostiach už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2013